

15 NOVEMBER 1925

No. 22

30e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN
OPGERICHT IN 1896

En niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen wordt gelijkerwijs als Aäron. Alzoo ook heeft Christus zichzelf niet verheerlijkt om Hoogepriester te worden, maar die tot hem gesproken heeft: Gij zijt mijn Zoon, heden heb Ik u geneneerd.
Hebr. 5 : 4 en 5.

TOESPRAAK*)

GEHOUDEN DOOR OUDERLING JAMES E. TALMAGE
VAN DEN RAAD DER TWAALVEN, TE AMSTERDAM,
OP 27 SEPTEMBER 1925.

Aan mijn mede-broeders en zusters der Kerk, en ook aan onze broeders, die tegenwoordig zijn, breng ik u de beste groeten van het Eerste Presidentschap en den Raad der Twaalven. Toen ik op 't punt stond naar Europa te vertrekken, verzochten zij mij de groeten over te brengen aan al de samenkomsten der Heiligen, als ik van tijd tot tijd met hen zou vergaderen. Dit zijn de groeten van uw broeders, van de algemeene autoriteiten der Kerk, en deze, uwe broeders, zijn uw presideerende dienstknechten.

Ik was buitengewoon onder den indruk van het gezang door het koor gezongen en alhoewel ik geen wensch had uitgesproken welk gezang ik gezongen wilde hebben, had ik geen beter kunnen uitkiezen, dat meer toepasselijk is. Ik weet, dat wanneer we naar schoone gezangen luisteren, we al te vaak falen ze te verstaan, of dat we de beteekenis der woorden niet overwegen, want de bekoorlijkheden der muziek neemt vaak al onze aandacht in beslag en daarom vraag ik u naar het voorlezen van deze regels te luisteren.

Wat zag men daar aan den hemel?
Vliëgend kwam een engel neër.
Had hij ook wat meê te brengen?
't Evangelie bracht hij weer.

*) Overgenomen door ouderling P. S. Jensen, secr. der Zending.

Ja, met macht worde 't verkondigd,
 Overal zoo klonk zijn woord,
 Aan elk volk en taal en natie,
 Tot in 't verst verwijderd oord.

Had men dan geen Evangelie?
 Vele door den mensch geleerd.
 Maar hetwelk bracht dan die Engel?
 't Is het oude weer gekeerd;
 't Werd geleerd door Paulus, Petrus
 En door Christus onzen Heer.
 't Is het streven van de Heiligen,
 Stipt te volgen deze leer.

Was het ware Evangelie
 Aan deez' aarde dan ontgaan?
 Hoe men hen, die het niet hoorden?
 Wees met Godes recht voldaan:
 Zoek geen oogst, waar niet gezaaid is,
 Noch een dag waar heerscht de nacht.
 Nu de waarheid wordt verkondigd,
 Laat ons blijven in haar macht.

Deze Kerk maakt aan de wereld bekend, dat de engel gekomen is, dat die engel de tijding van het eeuwige Evangelie gebracht heeft en we citeeren de vaak aangehaalde schriftuurplaats, die in het 14de hoofdstuk van Openbaringen geschreven staat, de 6de en 7de verzen, waarin Johannes, de Apostel, beschrijft wat hij in zijn visioen gezien heeft, dat bepaald was in de laatsten der dagen voort te komen. Na het dus in visioen gezien te hebben, spreekt hij ervan in den verleden tijd alsof het alreeds plaats gevonden had, maar het verband met andere verzen maakt het duidelijk, dat het betrekking heeft op de laatste dagen, waarin wij nu leven. Er staat als volgt te lezen: „En ik zag eenen anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie en geslacht, en taal en volk, zeggende met eene groote stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen; en aanbidt Hem, die den hemel, en de aarde, en de zee, en de fonteinen der wateren gemaakt heeft.”

Indien een engel het eeuwige Evangelie op aarde zou brengen, opdat het gepredikt zou kunnen worden aan elke natie, geslacht, taal en volk, is het zeer duidelijk, dat het Evangelie te dien tijd niet op aarde kon zijn, anders kon het niet gebracht worden. Het bezwaar, dat door velen aangaande die schriftuurplaats gemaakt wordt, is gebaseerd op de bewering, dat het menschdom het Evangelie alreeds had, net zooals de vraag, die in het gezang

gedaan is: „Hadden wij dan geen Evangelie?” Zoo hebben de menschen gevraagd en wijzen op den Heiligen Bijbel als het Evangelie. Ze zeggen: Wij hebben den Heiligen Bijbel, en daarom was het Evangelie op de aarde en het was niet noodig dat een engel het op aarde zou brengen. Indien eenigen van u de meeningen van theologen en speciale Bijbelstudenten gelezen hebben, weet ge dat die vertolkers moeite hebben de verzen, die voorgelezen zijn, te verklaren. Dr. Adam Clarke verklaart in zijn groot commentaar van den Heiligen Bijbel, dat hij van die verzen geen uitlegging kan geven, omdat hij het onmogelijk acht, dat er een werkelijke engel bedoeld wordt, noch kon hij het Evangelie brengen, daar de menschen het alreeds hadden. Wat is er dat moeilijk te verstaan is in deze twee verzen? Zij zijn volkomen duidelijk, indien we hen in hun ongekunsteldheid willen nemen en hen niet trachten weg te redeneeren. Johannes verklaart dat een engel in de laatste dagen het eeuwige Evangelie zal brengen en daarom weten we dat hij het eeuwige Evangelie, dat toen nog niet op aarde was, gebracht heeft.

Zooals ik nu gezegd heb, verwijzen de menschen naar den Bijbel en zeggen dat dat het Evangelie is, maar de Bijbel is een boek en het Evangelie is meer dan een boek. Onder de gunstigste omstandigheden is een boek slechts een verslag der dingen, waarover daarin geschreven staat. Ge kunt een boek nemen dat een verhaal bevat, een liefdesgeschiedenis bijvoorbeeld. Het is slechts een verslag van een liefdes-episode. Het is niet de liefde zelf, niet waar? Indien het werkelijk zoo was, hadden we niets anders te doen dan die dingen te lezen om voldoening te krijgen en dat zou nimmer voldoende zijn voor de meeste menschen. En zoo is de Heilige Bijbel een verslag van het Evangelie, indien ge wilt, maar het is niets meer dan een verslag. Bijvoorbeeld, de Bijbel vertelt ons iets aangaande den doop. We lezen daar dat Jezus Christus zeide dat de doop noodzakelijk is tot zaligheid. We lezen er ook in dat Johannes de Dooper den doop predikte en dat hij doopte. We lezen dat de Apostelen den doop predikten en ook zij doopten. Maar veronderstel dat we van buiten leeren alles wat in den Bijbel aangaande den doop geschreven staat. Zou dat u of mij het recht geven om iemand te doopen? Dat zou inderdaad een wonderlijk boek zijn, wanneer we slechts door den inhoud te lezen, de autoriteit konden krijgen, die daarin beschreven staat. Ge kunt met evenveel recht zeggen dat als u een boek koopt dat alles vertelt wat de plichten van de rechters zijn in uw land, zoodat ge precies weet wat een rechter behoort te doen onder alle omstandigheden, dat dat u een rechter zou maken en u het recht geven om te veroordeelen. Ik raad u aan het niet te probeeren, omdat ge misschien opgebracht zoudt worden voor den werkelijken rechter en bestraft zoudt worden voor onwettige daden.

Ik heb de grootste eerbied voor den Bijbel. Inderdaad kan ik oprecht zeggen, dat ik niet geloof dat er iemand is die er meer eerbied voor heeft dan ik. Zonder dat boek zou de wereld niet zoo goed zijn als zij nu is. Neen, zonder dat boek zouden de naties lang geleden verwilderd en tot barbaarschheid vervallen zijn. Maar ik kan het boek niet voor meer aannemen dan waarvoor het moet doorgaan. Het is een verslag van de grootste waarde voor ons, daar het toont hoe God met Zijn volk gehandeld heeft in het verleden. Maar hoeveel men ook in den Bijbel zal lezen, zal het ons geen autoriteit geven om de geheiligde verordeningen te bedienen.

Deze Kerk verklaart aan de wereld, dat op den 15den Mei 1829, een hemelsche boodschapper aan den profet Joseph Smith en Oliver Cowdery, zijn metgezel, in de bediening verscheen. Dat deze hemelsche bezoeker verklaarde het wezen te zijn, dat vanouds bekend was als Johannes de Dooper, en dat hij kwam door aanstelling van Petrus, Jakobus en Johannes. Maar, zult ge zeggen, Johannes de Dooper is onthoofd door de kuren van een slechte vrouw. Maar hij kwam als een opgestaan wezen, van den dood verreezen, en hij droeg de autoriteit over aan Joseph Smith en Oliver Cowdery door zijn handen op hun hoofden te leggen, en deze woorden gebruikende, verordeneerde hij hen tot het Priesterschap: „Van u, mijne mededienstknechten, in den naam van den Messias, draag ik het Priesterschap van Aäron op, dat de sleutelen houdt van de bediening van engelen, en van het Evangelie van bekeering, en van den doop door onderdompeling voor de vergiffenis van zonden.”

Dat is iets meer dan een boek, niet waar? Johannes de Dooper kwam niet alleen om deze mannen te vertellen hoe hij gewoon was te doopen, noch stelde hij zichzelf tevreden door de noodzakelijkheid van het doopen te prediken, maar in den naam van den Messias verordeneerde hij deze mannen tot het Priesterschap, gaf hun de autoriteit om te doopen en gebood hun elkander te doopen; daarna doopten zij anderen, die bereid waren den doop te ontvangen.

Later legden de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes hun handen op de hoofden dezer mannen en verordeneerden hen tot het hogere Priesterschap en het Apostelschap en maakten hen apostelen zooals zij waren en brachten de opdracht van den Heere Jezus Christus over aan hen, dat zij in dezen tijd Zijn Kerk moesten organiseren en opbouwen, zelfs zooals de apostelen in de dagen vanouds geboden waren te doen. Dus we hebben de autoriteit van het Heilige Priesterschap op aarde hersteld. Men moet zich herinneren, dat er zonder de autoriteit van het Heilige Priesterschap geen kerk van Jezus Christus kon, noch kan zijn. Er kan

misschien de buitenste vorm der Kerk zijn, maar dat is slechts de vorm van goddelijkheid zonder de kracht. Hier hangen elektrische kroonluchters aan het plafond met lampen, die in vollen gloed zijn. Ge kunt die lampen in de winkels koopen. Ik heb een groote uitstalling ervan in verscheidene winkels op de straten gezien. Indien ge geld hebt, kunt ge die elektrische lampen koopen en het zou heel eenvoudig zijn om die in uw huis op te hangen, maar zouden ze licht geven? Van welk nut zijn elektrische lampen zonder electriciteit? Zij moeten aangesloten zijn aan de groote krachtleiding, anders zullen ze geen licht geven. Ge moogt aan den schakelaar draaien of er op drukken, maar zonder den stroom kunnen de lampen geen licht afwerpen. Zoo kan men kerken vormen indien men verkiest. Men kan kerken maken, welke deze soort vorm hebben, waarin natuurlijk de kracht ontbreekt. Wij, die hier nu bijeen zijn, kunnen hedenavond een kerk vormen indien we wilden. Veronderstel dat we dat doen alleen maar omeen voorbeeld te geven. We stemmen allen, die hier zijn, toe, om een eigen kerk te vormen, omdat we niet voldoende tevreden zijn met de kerken, die alreeds bestaan. Aangezien deze de laatste kerk is die gevormd is, laat ons haar de Nieuwe Kerk noemen, en we zullen de regels en verordeningen maken. Eén dier verordeningen is, dat niemand tot deze kerk toegelaten kan worden, tenzij hij eerst zal zeggen dat hij gelooft dat dit een goede kerk is en dat het hem spijt zich niet eerder er bij aangesloten te hebben en dan moet hij in het water gaan en zich laten onderdompelen door een van onze mannen, die wij zullen aanstellen, en nadat hij zoodanig ondergedompeld is in water, moeten de handen van andere mannen, die van ons zijn, op zijn hoofd gelegd worden om hem als lid in deze nieuwe kerk te bevestigen.

Nu, we konden dit alles doen zonder een wet te breken, maar wat voor autoriteit is er in zulk een kerk? Wie zou er durven zeggen dat die onderdompeling in water een doop is welke vergeving van zonden brengt, of dat deze bij den Heere erkend wordt? De Heere wil geen verordeningen erkennen, tenzij ze toegediend worden onder Zijn autoriteit en Zijn aanstelling. De kerken der menschen zijn het eigendom der menschen en zij kunnen er mee doen wat ze willen, omdat zij de hunne zijn. De menschen kunnen deze kerken namen geven zooals zij verkiezen en de namen, die zij aan de kerken gegeven hebben, schijnen goed gekozen te zijn; maar indien deze de Kerk van Jezus Christus is, moet zij Zijn naam dragen. Welnu, in het jaar 1830, toen deze Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen georganiseerd werd, waren er vele kerken op aarde; sommige waren genaamd naar mannen die veel voor hen gedaan hadden. Daar is de Luthersche kerk, genaamd naar een edelen man, Maarten Luther, een dienst-

knecht van God. Er was de Wesley'sche kerk, die naar John Wesley en zijn broeder genaamd was; beiden hadden veel voor die kerk gedaan. Er waren kerken, die naar Calvijn en Huss genaamd werden, kerken, die de namen van menschen droegen; schitterende namen, die ons de geheele geschiedenis vertellen. Er waren kerken, genaamd naar de een of andere bijzonderheid in hun organisatie, zooals de Episcopaalsche-, de Protestantsche-, de Methodistische kerk en die van de Baptisten. Er waren kerken naar Petrus en Paulus genaamd, maar er was geen kerk op de aarde, die den naam van Jezus Christus droeg en toen deze haar banier liet wapperen en men „De Kerk van Jezus Christus” daarop las, was er veel ongerustheid onder de andere kerken.

Wij beweren dat die naam aan deze Kerk gegeven is door openbaring en dat deze Kerk van Jezus Christus is. We weten dat de leeringen, die zij leert, van Jezus Christus zijn, dat zij georganiseerd is volgens Zijn plan en wij houden vol dat zij georganiseerd is onder Zijn autoriteit.

Ik weet dat sommigen zullen zeggen: „O, ik geloof dat niet”, maar verandert dat het feit, mijn vrienden, of u het gelooft of niet? Er zijn menschen in de wereld, die schijnen te denken dat wanneer zij iets niet gelooven, het niet waar is. Geen hoeveelheid van ongelooft kan een waarheid veranderen. Indien allen, die hier vanavond aanwezig zijn, zeggen dat het niet regent wanneer het wél regent, zou dat toch het feit niet veranderen. En indien ge onbeschermd uitgaat, zult ge nat worden, of u het gelooft of niet, en dus bepaalt het geloof de waarheid niet. Zoo ook indien wij allen geloofden, dat de aarde plat is, zooals men vroeger geloofde, zou dat de aarde niet plat maken. Indien allen van ons hier zouden zeggen dat de aarde stilstaat, zooals men vroeger geloofde, en dat het de zon is, die om de aarde draait, zou dat de aarde voor geen minuut doen stilstaan.

En zoo bieden wij u deze waarheden aan, u vragende deze te onderzoeken; en zij zijn zeker waardig onderzocht te worden, want dit is een boodschap van groot belang, die tot u is gebracht. Kunt ge het over u verkrijgen haar terzijde te zetten, mijn vrienden? Veronderstel dat iemand u een dreigend gevaar mededeelt, of u vertelt dat uw huis in brand staat en dat hij van buiten vuur en rook gezien heeft, en u zou zeggen, terwijl u in uw leuningstoel gezeten waart: „Ik geloof het niet. Mijn grootvader en grootmoeder woonden in dat huis, mijn vader en moeder hebben er voor vele jaren gewoond en er is nooit brand in geweest, ik kom niet uit mijn stoel”. Zou dat het vuur blusschen? Wij komen tot u met het woord van God, dat rampen op de aarde komende zijn, vanwege de boosheden der menschen en naties; dat dit de laatste

dagen zijn, de allerlaatste, waarvan de profeten vanouds hebben gesproken, de dagen onmiddellijk vóór de komst van den Christus; dat dit Evangelie van het Koninkrijk wederom op de aarde is geplaatst om de aarde voor te bereiden voor de komst van den Heere en dat rampen en moeilijkheden, die voorspeld zijn, zeker zullen komen, tenzij men zich bekeert. Vuur en zwaard, oorlogen en pestilentie, zullen over de aarde komen vanwege de boosheden der menschen en we komen tot u met een bekendmaking dezer dingen en wij noodigen u binnen, zooals de Heere heeft voorzien en ge zult veiligheid vinden. De menschen schijnen de les van den laatsten vreeselijken oorlog vergeten te hebben en de groote pestilentie, die volgde, de gevreesde influenza, die 16 miljoen menschen naar hun graven sleepte. O, voor een tijd waren er menschen die begonnen na te denken; maar zij beginnen weer te vergeten en vervallen in goddeloosheid en begaan groote misdaden voor den hemel. De reinheid van mannen en de eer der vrouwen worden door den modder gesleept; de hemelen weenen vanwege de zonden der menschen en zooals de proclamatie gemaakt werd aan de boozen van Ninevé vanouds, zoo is ook heden het woord gegeven aan de menschen, dat tenzij zij zich bekeeren en de wetten en geboden gehoorzamen, er nog grooter moeilijkheden over de aarde zullen komen. Er zal meer oorlog wezen; naties bereiden zich heden voor ten oorlog. Zij zijn niet tevreden met de gruwelen van het korte verleden. Pestilentie zal de aarde reinigen. Aardbevingen zullen steden vernietigen en het land vancen scheuren, en vuur zal groote verwoesting brengen.

Nu behoeft ge niet te zeggen dat die dingen gezonden zijn door God. Hij heeft zijn waarschuwing gegeven, dat deze dingen zullen komen, tenzij men zich bekeert, en met deze autoriteit, door Johannes den Dooper gegeven, gaan onze zendelingen door de geheele wereld..... duizenden van hen, met een luide stem de menschen aanroepende: „Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij.”

Mijn broeders en zusters, en medeleden der Kerk, ik waarschuw u om met mij er aan te denken dat ons lidmaatschap in deze kerk alleen ons niet kan sparen. Laat ons niet denken dat wij, omdat onze namen geboekt zijn, gespaard zullen blijven. We moeten zóó leven, dat wij de vergeving van onze zonden kunnen behouden; we moeten goddelijke levens leiden en een voorbeeld zijn voor anderen. En aan u, mijne vrienden, die niet in deze kerk zijn, gij, die nog steeds aarzelt, misschien niet voldoende overtuigd, aan u zeg ik in alle vriendschap, laat de dagen niet onachtzaam voorbij gaan. Ga in gebed tot den Heere en smeeK Hem aan u bekend te maken of dit het Evangelie van het Koninkrijk is of niet, want ik zou u niet gaarne willen bedriegen, noch verlang ik van u

het aan te nemen, omdat ik het u aanbeveel, noch omdat deze mijn broeders het tot u brengen. We komen tot u en raden u aan den Heere te vragen of dit waar is of niet. Hij zal u een antwoord geven, indien ge het op de juiste wijze zoekt, en als Hij het u zal geven, bid ik dat ge in verhouding daarnaar zult handelen. Ik bid dat de geest van onderscheid met ons mag zijn en dat we de waarheid mogen onderscheiden en gehoorzamen en zodoende de zegeningen van zaligheid verkrijgen; dit vraag ik in den naam van Jezus Christus. Amen.

Afscheidsgroet.

Er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan, alhoewel het verlaten van onze vele dierbare vrienden ons hard valt. De korte tijd, dien wij onder u doorgebracht hebben, zal in onze herinnering blijven, ja, zelfs zoete herinneringen heeft hij ons gegeven, dat het teeken is dat wij in den wijngaard des Heeren gearbeid hebben, want anders zouden er geen zoete herinneringen voor ons zijn. Wij hebben onze opofferingen wel waardig gevonden hier onder u te vertoeven en gevoelen ons meer dan honderdvoudig betaald daarvoor, alleen om zooveel succes te hebben gehad in het verzamelen der namen van afgestorvenen. Wij gaan u verlaten om onze zending in Zion voort te zetten en het werk te doen dezer afgestorvenen. Zoo ziet ge, er is werk genoeg te doen eer de Zon verdwijnt, er is nimmer een tijd in dit Évangelie, dat wij kunnen zeggen dat we niets te doen hebben. Het Évangelie is eeuwig, eeuwige vooruitgang, er is altijd werk voor den gewilligen arbeider. Daarom, onze geliefde broeders en zusters der Waarheid, laat ons wachtwoord „getrouweheid” zijn aan alle plichten die op onze schouders rusten, opdat we verantwoording van onze daden kunnen geven wanneer wij eenmaal voor den troon van God komen te staan. God zegene u allen voor de goedheid aan ons betoond, zijn de wenschen van

Uw Broeders en Zuster in het Évangelie,
 JOSEPH WESTON en Echtgenoot,
 MERLIN W. SANT.

Ontslagen.

Ouderlingen Merlin W. Sant en Joseph Weston met zijn vrouw zijn eervol van hun werkzaamheden hier ontslagen.

Ouderling Sant is werkzaam geweest in Rotterdam, Amsterdam, Deventer, Amersfoort en Arnhem.

Ouderling Weston heeft met zijn vrouw, alhoewel zij niet als zendelinge geroepen was, een groot werk hier te lande verricht. Zij hebben een groot deel van hun zending in Groningen besteed en eindigden haar in Rotterdam.

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor- en naspel voor de maand December kunnen in „De Ster” van 15 Augustus gevonden worden.

AVONDMAALSVERS VOOR DECEMBER.

(Heilige Lofzangen: Lied 115: 1.)

Kindertjes, de Heiland mint u,
Ook voor u gaf Hij Zijn bloed,
En de wederliefde bindt u,
Dat gij Zijn geboden doet.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR DECEMBER.

(Handelingen hoofdstuk 20 vers 35.)

„Gedenk aan de woorden van den Heere Jezus, dat Hij gezegd heeft: Het is zaliger te geven dan te ontvangen.”

IS DE BIJBEL VOLDOENDE? *)

Geschriften van vele volken.

Wij gelooven in den Bijbel als het Woord van God, in zooverre als hij nauwkeurig vertaald is; wij gelooven ook in het Boek van Mormon als het Woord van God. (Artikel des Geloofs 8.)

De Kerk van de Heiligen der Laatste Dagen neemt den Bijbel aan precies waarvoor hij uitgegeven wordt, niets meer of niets minder. Geheel genomen is de Heilige Bijbel een verzameling van geheiligde geschiedkundige geschriften, die, alhoewel onvolmaakt zijnde, de Goddelijke gemeenschap met het menschdom beschilderen op het Oostelijk halfmond, vanaf de schepping tot ongeveer het einde der eerste eeuw na Christus. Het Oude Testament bevat een beknopt verslag van het pre-Mozaisch tijdperk, maar is grotendeels een geschiedenis van het Semietische volk of de Hebreëen, toen zij onder de wet van Mozes leefden. Het Nieuwe

*) Zondagsschoolles voor ouders en theologieklassen.

Testament is onderscheidend het boek van het Evangelie, dat afsteekt bij de Wet en is toegewijd aan des Zaligmakers aardse bediening en den groei Zijner Kerk onder de apostolische administratie. De compilatie is, zooals zij nu bestaat, het werk van menschen, en onze hedendaagsche vertalingen uit het origineele Hebreeuwsch van het Oude Testament en uit het Grieksch van het Nieuwe, is gedaan door bedreven taalkundigen en theologen.

Maar de wijsheid van zelfs de wijste der menschen kan met fouten behept zijn en het begrip der verstandigen kan mogelijk partijdig en op gevaarlijke wijze onvolmaakt wezen. De vele revisies en de opeenvolgende overzettingen van den Bijbel, die gemaakt waren toen de fouten van vroegere overgave zeer zichtbaar werden, getuigen van de onbetrouwbaarheid der geleerdheid in het vertalen van geheiligde geschriften. Daarenboven is het ontegensprekelijk dat de compilatie der boeken, die onze tegenwoordige vertaling samenstelt, niet volledig is, want in den Bijbel zelve worden vele boeken, zendbrieven of andere geschriften aangehaald, die er niet in zijn en gewoonlijk wordt er op zoodanige wijze van gesproken om aan te toonen dat die verloren geschriften aangenomen worden, van waren oorsprong te zijn. Tevens zijn vele Bijbelsche aanhalingen gekleurd met wat geleerden „glimpen” noemen, hetgeen de bewoording is die bedoeld was om de eigen verklaring van den vertaler over te brengen.

De Heiligen der Laatste Dagen maken openlijk hun voorbehoud lekend aangaande de onjuiste vertaling. We stemmen met alle lekwame en ernstige studenten der Schriften overeen in het aannemen van den Bijbel als het Woord van God, in zooverre als hij nauwkeurig vertaald is.

Maar wij houden vol dat er nu andere Schriften in omloop zijn van gelijke geldigheid met die van den heiligen Bijbel, die in geen geval in tegenstrijd ermede noch een surrogaat er voor zijn. Vóór bijna zes eeuwen vóór en ongeveer vier eeuwen na de geboorte van Christus, was het Amerikaansche vasteland bewoond door een afgezonderde groep Israëlieten, waaruit een machtige natie voortspuitte. Hun bestaan was onbekend aan het volk in het Oosten. Is het onmogelijk om te gelooven dat God Zijn herders tot die westelijke kudde zond en dat profeten onder hen dienst deden door Goddelijke aanstelling?

Dat het Boek van Mormon door velen zou verworpen worden door de schoon schijnende en onverdedigbare bewering dat zij alreeds een Bijbel hadden en dat er geen andere Schriften konden zijn, heeft de Heere door den mond van den profeet Nephi voorspeld:

„En omdat mijne woorden zullen sissen, zullen velen van de heidenen zeggen: Een Bijbel, een Bijbel, wij hebben eenen Bijbel en er kan geen andere Bijbel wezen.

„Weet gij niet, dat er meer natiën zijn dan eene? Weet gij niet, dat ik, de Heere, uw God, alle menschen geschapen heb, en dat ik mij degenen herinner die op de eilanden der zee zijn, en dat ik regeer boven in de hemelen en beneden op de aarde, en ik mijn woord voortbreng tot de kinderen der menschen, ja, tot al de natiën der aarde?

„Waarom murmureert gij? Opdat gij meer van mijn woord zult ontvangen? Weet gij niet dat de getuigenissen van twee natiën getuigen voor u zijn, dat ik God ben, dat ik mij de eene natie, zoo-wel als de andere, herinner? Daarom spreek ik dezelfde woorden tot de eene natie als tot de andere. En wanneer de twee natiën vereenigd zullen worden, zullen de getuigenissen der twee natiën alzoo tezamen vereenigd worden.

„En dit doe ik, opdat ik aan velen kan bewijzen, dat ik dezelfde ben, gisteren, heden en voor eeuwig; en dat ik mijne woorden voortbreng naar mijn welbehagen. En omdat ik een woord gesproken heb, behoeft gij niet te denken dat ik geen andere kan spreken, want mijn werk is nog niet geëindigd, noch zal het zijn tot het einde van den mensch, noch vanaf dien tijd tot in eeuwigheid.

„Want ziet, ik zal tot de Joden spreken, en zij zullen het schrijven; en ik zal tot de Nephieten spreken, en zij zullen het schrijven; en ik zal tot de andere stammen van het huis Israëls, welke ik uitgeleid heb, spreken, en zij zullen het schrijven, en ik zal tot alle natiën der aarde spreken, en zullen het schrijven.

„Het zal geschieden, dat de Joden de woorden der Nephieten zullen hebben en de Nephieten de woorden der Joden; en de Nephieten en de Joden zullen de woorden der verloren stammen Israëls hebben, en de verloren stammen Israëls de woorden der Nephieten en Joden.” (2 Nephi 29.)

Dus is het voortbrengen van nog andere Schriften voorspeld, welke heden onder de natiën niet bekend zijn, n.l. de verslagen der Verloren Stammen van Israël, naar welke de Verheerlijkte Christus ging om te bedienen, na Zijn bezoek aan de Nephieten, zooals het Boek van Mormon aanduidt. In deze of laatste bedeeing zijn een groot aantal openbaringen door Jezus Christus aan Zijn profeten van deze dagen gegeven. Vele van deze zijn voor de wereld in het boekdeel der laterdaagsche Schriften, dat bekend is als „Leer en Verbonden”.

Het is merkwaardig, dat wij niet onder voorbehoud bekend maken, dat het Boek van Mormon op onjuiste vertaling gegrond is.

Indien zulks gedaan werd, zou het zijn de verklaarde feiten te verwerpen aangaande het voortbrengen van dat boek. Joseph Smith, de profet, ziener en openbaarder, door wien het verslag vanouds vertaald is geworden in onze moderne taal, betuigt uitdrukkelijk, dat de vertaling tot stand werd gebracht door de

gave en macht van God en is in geen geval het product van taalkundige geleerdheid.

De Bijbel bevat in zijn oorspronkelijken vorm en in moderne overzettingen, in zooverre hij nauwkeurig vertaald is, het Woord van God. Zonder dat zou de wereld in geestelijke duisternis gedompeld zijn. Niettegenstaande zijn er reeds andere Schriften uitgegeven en er zijn andere op komst.

EEN BOODSCHAPPER.

Van de tegenwoordigheid van God.

De ontdekking van het Oude Verslag, dat aan de menschen bekend is als het Boek van Mormon, was niet toevallig. Integendeel, het vinden der gouden platen, zoowel als de vertaling van het gegraveerde, waren zeer duidelijk het gevolg van Goddelijke leiding. Aldus bewijzen de volgende feiten.

Op 21 September 1823 werd Joseph Smith van Manchester, N.-Y., door een engel bezocht, die zich bekend maakte als Moroni, „Een boodschapper, gezonden van de tegenwoordigheid Gods.”

„Wat!” zal de twijfelaar uitroepen, „een hemelsch wezen heeft de aarde bezocht en tot iemand gesproken in deze dagen?” Waarop even billijk wederom gevraagd kan worden: Waarom niet? Is de God des Hemels van natuur en eigenschappen veranderd, of heeft Hij het noodig gevonden om Zijn voormalige en eenvoudige methodes om Zich met den mensch te verbinden, te veranderen of te wijzigen?

Tot den priester Zacharias vanouds kwam één, zeggende: „Ik ben Gabriël, die voor God sta, en ik ben uitgezonden, om tot u te spreken.” (Lukas 1:19.) Aan den profet Joseph Smith kwam in latere tijden een boodschapper met dezelfde aankondiging.

Gabriël, zoowel als Moroni, waren gezanten van den Alleroogste. Die dezelfde is, gisteren, heden, en voor altoos, en „bij welken geene verandering is, noch schaduw van omkeering.” (Jakobus 1:17.)

Een gedeelte van Moroni's boodschap, welke gedurende dit bezoek gebracht was, wordt aldus verklaard door den laterdaagschen profet:

„Hij zeide, dat er een boek verborgen was, geschreven op gouden platen, dat een verslag gaf van de vroegere bewoners van dit vasteland, en vanwaar zij waren voortgekomen. Hij zeide ook, dat de volheid van het eeuwige Evangelie in hetzelfde vervat was, zooals dit door den Zaligmaker aan de vroegere bewoners was overgegeven. Hij zeide verder, dat er twee steenen in zilveren bogen met de platen verborgen waren en deze steenen, aan een borstplaat

bevestigd, vormden wat genoemd wordt de Urim en Thummim; en die deze gebruikten, waren in oude of vroegere tijden „zieners”; en dat God hen bereid had voor de vertaling van het boek... Terwijl hij met mij sprekende was over de platen, werd het visioen aan mijnen geest getoond, zoodat ik de plaats kon zien waar de platen verborgen waren, en dat zóó helder en duidelijk, dat ik de plaats herkende toen ik die bezocht.”

Terwijl Joseph Smith den volgenden dag naar de plaats ging, vond hij de sterke doos en met behulp van een hefboom verwijderde hij het deksel. Zijn verslag luidt verder:

„Ik deed een poging om hen er uit te nemen, maar dit werd mij door den boodschapper verboden, en mij werd wederom gezegd, dat de tijd, om die dingen voort te brengen, nog niet was aangebroken, noch zou komen, tot vier jaren na dien tijd; maar hij zeide mij, dat ik precies na één jaar naar die plaats zou komen en dat hij mij daar zou ontmoeten, en dat ik moest voortgaan om zulks te doen, totdat de tijd was gekomen voor het verkrijgen der platen.”

Aan het einde van het vierde proefjaar werden de platen en bijbehorende dingen ter bewaring gegeven aan den laterdaagschen Ziener. Van dit geval en de daarna volgende gebeurtenissen schreef hij dit:

„Ten laatste was de tijd aangebroken voor het verkrijgen van de platen, Urim en Thummim en de borstplaat. Op den twee-entwintigsten dag van September, achttienhonderd zeven en twintig, was ik als naar gewoonte op het einde van een ander jaar naar de plaats gegaan, alwaar zij verborgen waren, en toen gaf dezelfde hemelsche boodschapper hen aan mij over met deze opdracht: dat ik daar voor verantwoordelijk zou zijn; dat, indien ik hen door mijne zorgeloosheid zou verliezen, of door eenige nalatigheid van mij, ik afgesneden zoude worden; maar indien ik al mijne krachten zou inspannen om hen te bewaren, totdat hij, de boodschapper, dezelve zou terug vragen, dan zouden zij beschermd worden.

„Spoedig ontdekte ik de reden waarom ik zulk eene strenge opdracht had ontvangen, om hen veilig te bewaren, en waarom de boodschapper gezegd had, dat wanneer ik gedaan had wat van mij verlangd werd, hij hen terug zou nemen. Want zoodra het bekend werd, dat ik dezelve bezat, werden de heftigste pogingen aangewend om hen van mij te verkrijgen. Elk middel, dat bedacht kon worden, werd aangewend, om tot dat doel te geraken. De vervolging werd bitterder en heviger dan voorheen, en velen waren er steeds op bedacht om hen zoo mogelijk aan mij te ontnemen. Maar door de wijsheid van God bleven zij veilig in mijn bezit, totdat ik datgene met hen gedaan had wat van mijne handen verlangd werd. Toen, volgens gemaakte schikkingen, de boodschapper om hen kwam, gaf ik ze aan hem over; en hij heeft

hen onder zijne hoede tot dezen dag, den tweeden dag van Mei, achttienhonderd acht en dertig.”

De daarna volgende openbaringen toonden aan dat Moroni de laatste van een lange reeks profeten was, wiens vertaalde geschriften het Boek van Mormon samenstellen. Door hem werden de oude verslagen ongeveer 420 na Christus gesloten; door hem werden de gegraveerde platen in het steenen gewelf ter bewaring gelegd, waarin zij voor over veertien eeuwen begraven hebben gelegen; en door zijn aangestelde zending waren zij in het bezit van den laterdaagschen ziener gekomen, wiens vertaald werk aan ons gegeven is. Joseph Smith, die ongeschoold was buiten de eerste beginselen van wat wij een educatie noemen, onbedreven in alle talen, behalve zijn moedertaal, was volgens menschelijke standaards geheel niet uitgerust om de taal van een natie te vertalen, die lang reeds in onbruik was geraakt, en, uitgezonderd zekere Indiaansche overleveringen, vergeten was. Maar de werking van een hoogere macht dan die der menschen, waardoor de gegraveerde platen vanuit de aarde voortgebracht werden, was doeltreffend in het begrijpelijk maken van de lang-begraven kronieken aan moderne lezers.

Het was niet in des Heeren plan besloten om het vertalen aan de taalkundige bedrevenheid der menschen toe te vertrouwen en bovendien, te dien tijd lag de Rosetta Steen nog steeds bedolven onder het puin der eeuwen en er was niemand op aarde in staat om een Egyptische beschrijving in het Engelsch te vertalen. Zooals het Boek van Mormon verklaart, was de oorspronkelijke beschrijving Egyptisch, die gewijzigd werd door het afzonderen van de oude volkeren op het westelijk halfrond en noemden het Hervormd Egyptisch.

Het was door goddelijke aanstelling, dat de geheiligde archieven zouden hersteld worden aan de kennis der menschen door de gave en macht van God. Staat er niet geschreven dat in de laatste dagen de Heere een wonderbaar werk en een wonder tot stand zou brengen, dat de wijsheid der wijzen zou falen en het verstand der geleerden zich zou verbergen. (Zie Jes. 29: 13, 14.)

En dit is omdat de menschen hun eigen leeringen en voorschriften boven die van het geopenbaarde woord zouden stellen. (Vers 13.) In de vertaling van het Boek van Mormon waren er geen glimpen van feilbare geleerdheid, geen pogingen om de duidelijke, eenvoudige en ondubbelzinnige wijze van uitdrukking der origineele Schriftgeleerden, die door inspiratie schreven, te verfraaien en te verbeteren. Daarom was de opdracht op iemand gelegd, die gerekend was onder de zwakken der aarde, maar niettegenstaande heeft zijn bediening den sterkste beschaamd gezet. (Zie 1 Cor. 27, 28.)

MISLEIDING.

De Nederlandsche pers deelde niet lang geleden het volgende mede:

„Te Delft is thans in het gemeentemuseum aangekomen de boekenkist, waarin Hugo de Groot uit Loevestein zou zijn ontvlucht, geschonken door de familie Van Boetzelael van Dubbeldam te De Bilt aan de gemeente Delft.

„Behalve deze is er nog zoo'n kist in het Rijksmuseum en hebben ook twee particulieren de kist, waarin De Groot eenmaal werd opgesloten, in hun bezit.

„De werkelijke kist is misschien den weg van de meeste oude kisten gegaan en tot kachelhout gehakt.”

Het is algemeen bekend, dat het verzamelen van souvenirs — zeer begrijpelijk en wellicht te rechtvaardigen als het binnen zekere grenzen blijft — licht overslaat in een ware manie. En dat de liefhebbers al heel gauw van het terrein der waarheid afdwalen — òf te goeder trouw, òf opzettelijk — weet ook een ieder. De schrijver sprak jaren geleden in ons vaderland eens met een ontwikkeld man, een vrijzinnig predikant, van wien mij heel aangename herinneringen bijblijven. In den loop van het gesprek werd mij een brokje graniet getoond, dat, zoo werd mij verklaard, van den Zoutmeertempel afgebroken was door een familielid, die Salt Lake City bezocht had. Ik had toentertijd geen enkele reden om die verklaring in twijfel te trekken, maar nam mij in stilte voor om later, als ik in Utah zou komen, eens te onderzoeken of het maar zoo gemakkelijk ging het bedoelde Godsgebouw op die manier te schenden.

En wat vond ik? De tempel staat op een afgesloten ruimte. Vreemdelingen worden niet toegelaten. Zelfs als het iemand gelukken zou bij het gebouw te komen, dan zou het afbreken van stukjes steen nog lang niet gemakkelijk gaan. En ik heb geen plekje kunnen ontdekken waar een schennende hand souvenir-roof scheen te hebben gepleegd. Heden twijfel ik zeer sterk aan de waarheid der woorden van onzen Hollandschen toerist aangaande zijn souvenir uit Utah. Hij heeft mogelijk hier of daar een brokje graniet opgedaan, dat uit dezelfde groeve kwam als de bouwsteen waarvan de Zoutmeertempel opgetrokken is, maar het is hoogstonswaarschijnlijk dat hij zijn souvenir van den tempel te Salt Lake City heeft afgebroken.

De kist(en) van Hugo de Groot, het bovengenoemde granietbrokje en duizenden andere aandenk-zaken zullen nog wel jarenlang getoond worden aan wie er naar kijken wil. En misschien doet het niet zooveel kwaad. Erger wordt het echter als men dergelijke

dingen op het terrein der godsdienstige vereering binnenvoert, wat helaas maar al te vaak gebeurd is.

De moeder van Constantijn den Groote, zoo wordt er beweerd, ontdekte indertijd, in de vierde eeuw, in Palestina het in den bijbel genoemde „kleed zonder naad” van den Heiland. Zij schonk het aan de kerk te Trier. Nu maken vrome Katholieken pelgrims-tochten naar die kerk, vereeren het gewaad en..... er hebben wonderen plaats!

Doch er is nog een kerk die eenzelfde bewering maakt! Die kerk bevindt zich in een stadje ten noordwesten van Parijs, Argenteuil genaamd. Dat kleedingstuk is geschonden. De heele linkermouw ontbreekt en ook is er een gedeelte van de linkerkzijde weg. Het is van kemelshaar, met de hand geweven, en ongeveer 5 voet lang en 3 en een halven voet breed. De overlevering vertelt dat na de kruisiging dit kleed door een der volgelingen van den Heiland gekocht werd en later, ongeveer 800 jaar na Chr., nadat het door verscheiden handen was gegaan, door keizerin Irene aan Karel den Groote geschonken werd. Karel de Groote zou het ten geschenke gegeven hebben aan het klooster te Argenteuil, waar zijn dochter abdis was.

Maar het is niet bij die twee gebleven. Er zijn nog een stuk of zestien andere kerken die het echte kleed zonder naad hebben! Relikwieën trekken de aandacht en..... pelgrims! Men zegt, dat er veertien „echte nagels” bestaan, waarmede de Zaligmaker aan het kruishout werd gehecht; en vier speren, die Zijne zijde doorstoken hebben! In het klooster van St. Sylvester te Rome wordt het hoofd van Johannes, den Apostel, bewaard, zoo men zegt. Te Amiens bevindt zich een tweede hoofd, te Arras een derde en te St. John de Angely een vierde! Moderne openbaring echter bevestigt het vermoeden, in Johannes 21:23 uitgesproken: „dat deze discipel niet zou sterven”. Het bewuste hoofd is dus nimmer van zijn plaats geweest!

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

Aangekomen.

Uit Zion zijn aangekomen en in verschillende vertakkingen geplaatst: ouderlingen Royal G. Smith en David E. Hamilton.

INHOUD.

Toespraak, gehouden door		Is de Bijbel voldoende . . . blz. 351
ouderling James E. Talmage blz. 341		Een Boodschapper . . . „ 352
Afscheidsgroet „ 348		Misleiding „ 355
Ontslagen „ 348		Aangekomen „ 356
Zondagsschoolwerk „ 351		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementenprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.